

കവിതകൾ

BY

ആൽബിൻ ചേടിയത്ത്

ഉള്ളടക്കം

ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ.....2
പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പതും കേള്ക്കാതെ.....3
ആ പുമാല.....4
അമ്മ.....7
ബാഗാദ്.....9
എന്റെ ഭാഷ.....10

ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ

ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ; ഇന്നു ഞാൻ,നാളെ നീ
 ഇന്നും പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്നിതെന്നോർമ്മയിൽ!
 പാതവക്കത്തെ മരത്തിൻ കരിനിഴൽ
 പ്രേതം കണക്കെ ക്ഷണത്താൽ വളരവേ,
 എത്രയും പേടിച്ചുരണ്ട ചില ശുഷ്ക-
 പത്രങ്ങൾ മോഹം കലർന്നു പതിക്കവേ,
 ആസന്നമൃത്യുവാം നിശ്ചേഷ്ടമാരുതൻ
 ശ്വാസമിടയ്ക്കിടയ്ക്കാഞ്ഞു വലിക്കവേ,
 താരകരത്നചിതമാം പട്ടിനാൽ
 പാരമലംകൃതമായ വിൺപെട്ടിയിൽ
 ചത്ത പകലിൻ ശവം വെച്ചുപ്പതി-
 നാത്തമൗനം നാലു ദിക്കുകൾ നിൽക്കവേ,
 തൻപിതാവിൻ ശവപ്പെട്ടിമേൽ ചുംബിച്ചു
 കമ്പിതഗാത്രിയായതി മുർച്ഛിതവേ,
 ജീവിതം പോലെ രണ്ടുടവും കാണാത്തൊ-
 രാ വഴിയിങ്കൽ തനിച്ചു ഞാൻ നിന്നു പോയ്.
 പക്ഷികൾ പാടിയി,ല്ലാടിയില്ലാലില,-
 യിക്ഷിതിതന്നെ മരവിച്ചുപോലെയായ്!
 അന്തികത്തുള്ളൊരു പള്ളിയിൽ നിന്നുടൻ
 പൊന്തി “ണാം-ണാം”മെന്നു ദീനം മണിസ്വനം.
 രണ്ടായിരത്തോളമാണ്ടുകൾക്കപ്പുറ-
 ത്തണ്ടയൊരാ മഹാത്യാഗത്തെയിപ്പൊഴും
 മുകമാണെങ്കിലുമുച്ചത്തിൽ വർണ്ണിക്ക-
 മേകമുഖമാം കുരിശിനെ മുത്തുവാൻ
 ‘ആരാലിറങ്ങി വരും ചില “മാലാഖ”-
 മാരയ്യാരും കണ്ട തൂവെണുകിലുകൾ.
 പാപം ഹരിച്ചു പാരിന്നു വിണ്ണേറ്റുവാൻ
 പാത കാണിക്കും കുരിശേ ജയിക്കുക!
 ആ വഴിക്കപ്പോളൊരു ദരിദ്രന്റെ നി-
 ര്ജീവമാം ദേഹമടക്കിയ പെട്ടി പോയ്.
 ഇല്ല പെരുമ്പറ, ശുദ്ധയാം വിശ്വസ്ത-
 വല്ലഭതന്നുടെ നെഞ്ചിടിപ്പെന്നിയേ!

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

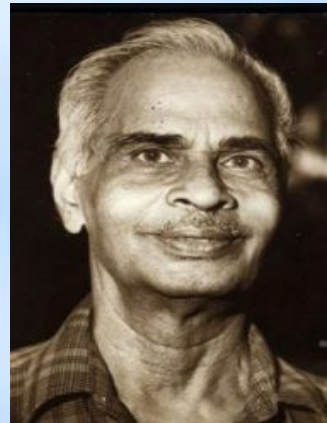
കവിതകൾ

ഇല്ല പൂവർഷം, വിഷാദം കിടന്നല-
തല്ലുന്ന പൈതലിൻ കണ്ണനീരെന്നിയേ!
വന്നു തറച്ചിതെൻ കണ്ണിലാപ്പെട്ടിമേൽ-
നിന്നുമാറക്ഷരം, “ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ.”
ഒന്നു നടുങ്ങി ഞാ,നാ നടുക്കുംതന്നെ
മിന്നുമുഡുക്കളിൽ ദൃശ്യമാണിപ്പൊഴും!

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പതും കേൾക്കാതെ

പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പതും കേൾക്കാതെ
പാടത്തു പുഞ്ചയ്ക്കു തേവുന്നു രണ്ടുപേർ;
ഒന്നൊരു വേട്ടുവൻ മറ്റേതവൻ വേട്ട
പെണ്ണിവർ പാരിന്റെ പാദം പണിയുവോർ;
ഭ്രതം കണക്കിനേ മുടൽമ,ഞ്ഞഭ്രവും
ഭ്രമിയും മുട്ടിപ്പരന്നു നിന്നീടവേ,
തങ്ങളിൽത്തന്നേയടങ്ങി, നിലാവത്തു
തെങ്ങുകൾ നിന്ന നിലയ്ക്കുറങ്ങീടവേ,
ഈയർദ്ധനഗരാം ദമ്പതിമാർകളോ
പാടത്തു പുഞ്ചയ്ക്കു പാരണ നൽകയാം.
തേക്കൊട്ട മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും തേങ്ങുവൊ -
ഴീക്കുട്ടർ പാടുമത്യച്ചമാം പാട്ടുകൾ,
ഗദ്ഗദരുദ്ധമാം രോദനം പോലവേ,
ദുഃഖിതരായി ശ്രവിക്കുന്നു ദിക്കുകൾ!
നൽത്തുലാവർഷവും കാത്തിരുന്നങ്ങനെ
പാർത്തലം വൃശ്ചികം പാടേ കടന്നുപോയി.
നാലഞ്ചുതുളളിയേ നാകമുതിർത്തുളള
നനാചരാചരദാഹം കെടുത്തുവാൻ.
വർദ്ധിച്ച താപേന വൻ മരുഭൂവിലെ-
യധഗർപോലെത്തുമോരോ ദിനങ്ങളും
പാടത്തെ വെള്ളം കുടിച്ചുവറ്റിക്കയാൽ
വാടിത്തുടങ്ങീതു വാരിളം നെല്ലുകൾ.
തൈത്തലയെല്ലാം വിളർത്തു, മുളകിന്റെ
കൈത്തിരി തീരക്കൊളുത്തതെ വീണുപോയ!
കാർമണ്ഡലത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുമുഴിയെ-
പ്പാഴ്മഞ്ഞുതിർത്തു ഹസിക്കയാം വിണ്ടലം!

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീദരമേനോൻ

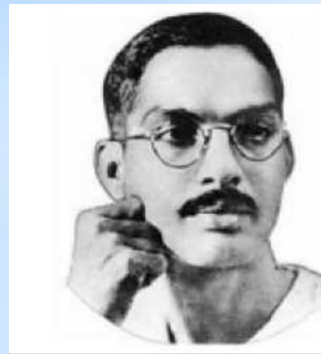
കവിതകൾ

ഹാ കഷ്ടമെങ്ങനെ മർത്യൻ സഹിക്കുമീ
 മുകപ്രകൃതിതന്നസ്ഥമാം ക്രൂരത?
 ഇപ്പൊഴും ക്രൂരതയോടു പോരാടുവോ-
 റിപ്പൊഴും പുഞ്ചയ്ക്കു തേവുമീ വേട്ടുവർ;
 പഞ്ചഭൂതങ്ങളോടകമാടിടുമീ-
 പുഞ്ചമരത്രേ പെരുംപടയാളികൾ.
 മാലോകർ തുഷ്ടിയാം തൊട്ടിലിൽ, നിദ്രതൻ-
 താലോലമേറ്റു മയങ്ങിക്കിടക്കവേ,
 തൻജീവരക്തമൊഴുകുന്നു പാടത്തു
 തണ്ണീരിലൂടെയിദ്ധീരനാം പുരുഷൻ
 കാന്തന്റെ തേരിൽ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്നു
 താൻതന്നെ തേവിക്കൊടുക്കുമിപ്പൊൺകൊടി
 പാട്ടുകൾ പാടിക്കൊടുത്തു തമ്പംഗി
 കൂട്ടുകാരന്റെ തണുപ്പും തളർച്ചയും
 പാടുകയാണിവൾ പാലാട്ടുകോമന്റെ
 നീടുറ്റ വാളിൻനിണപ്പഴക്കേളികൾ.
 ആരാണു വീരോടു പോരാടുമീരണ്ടു
 പോരാളിമാർകളെപ്പാടിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ?

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീദരമേനോൻ

ആ പൂമാല

‘ആരു വാങ്ങു, മിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
 യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . ‘
 അപ്രമേയ വിലാസലോലയാം
 സുപ്രഭാതത്തിൻ സുസ്തിതം
 പൂർവ്വദിംശുവത്തികലൊക്കെയും
 പൂവിതളൊളി പൂശുമ്പോൾ,
 നിദ്രയെന്നോടു യാത്രയുംചൊല്ലി
 നിർദ്ദയം വിട്ടുപോകയാൽ
 മന്ദചേഷ്ടനായ് നിന്നിരുന്നു, ഞാൻ
 മന്ദിരാകണവീഥിയിൽ.
 എത്തിയെങ്കാതി,ലപ്പൊഴു,തൊരു
 മുഖസംഗീതകന്ദളം....

ചെങ്ങപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

കവിതകൾ

'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമി-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? '
പച്ചപ്പുൽക്കൊടിത്തുഞ്ചിത്തഞ്ചുന
കൊച്ചുമാണിക്യക്കല്ലുകൾ
ഞാനറിഞ്ഞതില്ലെങ്കിലുംകൊണ്ടെ,നന്നൻ-
മാനസം കവർന്നീലൊട്ടും.
അല്ലെങ്കിൽ ചിത്തമെ,ങ്ങതാ ഗാന-
കല്ലോലത്തിലലിഞ്ഞല്ലോ!
ഗാനമാലികേ, വെൽക, വെൽക, നീ
മാനസോല്ലാസദായികേ!
ഇത്രനാളും നകർന്നതില്ല ഞാ-
നിത്തരമൊരു പിയൂഷം.
പിന്നെയു,മതാ, തെന്നലിലൂടെ
വന്നിടുന്നുണ്ടെന്നാനന്ദം.....
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമി-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? '
നന്മലരായ് വിരിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
പൊയ്കകളമേ, ധന്യ നീ!
തിന്മതൻ നിഴൽ തീണ്ടിടാത്തുള്ള
നിർമ്മലത്വമേ, ധന്യ നീ!
പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളും വാസന്തശ്രീ നിൻ-
പിഞ്ചുകൈയിലൊതുങ്ങിയോ?
മാനവന്മാർ നിൻ ചുറ്റുമായുടൻ
മാലികയ്ക്കായ് വന്നെത്തിടാം.
ഉത്തമേ, നിൻ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോ-
ളെത്രചിത്തം തുടിച്ചിടാ!
ഹാ, മലിമസമാനസർപോലു-
മോമനേ, നിന്നെക്കാണുമ്പോൾ
പുതചിത്തരാശ്ശീരുമാറുള്ളോ-
രേതുശക്തി നീ, നിർമ്മലേ?
നിൽക്ക, നിൽക്ക, ഞാൻ കാണട്ടേ നിന്നെ,
നിഷ്കളങ്കസൗന്ദര്യമേ!
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമി-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? '
രാജപാതയിൽ, പൊന്നുഷസ്സുപോൽ,
രാജിച്ചിടീടിനാൾ ബാലിക.
സംഖ്യയില്ലാതെ കൂടിനാർ ചുറ്റും
തങ്കനാണയം തങ്കവോർ.
ആശയുൾത്താരിലേവനുമുണ്ടാ-
പ്പേശലമാല്യം വാങ്ങുവാൻ.
എന്തതിൻ വിലയാകട്ടെ, വാങ്ങാൻ

കവിതകൾ

സന്തോഷം ചെറുല്ലേവനം!
സുന്ദരാധരപല്ലവങ്ങളിൽ
മന്ദഹാസം വിരിയവേ;
നീലലോലാളകങ്ങൾ നന്ദു-
ഫാലകത്തിലിളകവേ;
മന്ദവായുവിലംശുകാഞ്ചലം
മന്ദമന്ദമിളകവേ;
വിണ്ണിനുള്ള വിശുദ്ധകാന്തിയാ-
ക്കണ്ണിണയിൽ വഴിയവേ;
മാലികയുമായ് മംഗലാംഗിയാൾ
ലാലസിച്ചിതാപ്പാതയിൽ!
താരുണ്യം,മൽപനാളിനുള്ളിലാ-
ത്താരെതിരടൽ പുൽകിടാം.
ഇന്നൊരാമന്ദസാരമാമിളം-
കുന്ദകോരകംതാനവൾ!
രാജപാതയില്ലിങ്ങിങ്ങിടിയോ-
രാ ജനാവലിയൊന്നുപോൽ,
ആനന്ദസ്തബ്ധമായി, സുന്ദര-
ഗാനമീവിധം കേൾക്കവേ.....
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമി-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? '
ചേലൈഴുന്നൊരത്തുമലർമാലു-
മാളില്ലേ, വാങ്ങാനാരുമേ?
തങ്കനാണുങ്ങളായതിനവർ
ശങ്കിയാതെത്ര നൽകീല!
പൊന്നുനൽകുന്നു പൂവിനായിക്കൊ-
ണ്ടെന്നാലും മതിവന്നിലേ?
ഓമലേ, നിൻ ധനാഭിലാഷത്തിൻ-
സീമ നീപോലും കാണിലേ?
അന്തരീക്ഷാന്തരം പിളർന്നുനി,
ഹന്ത, പായുന്നുമോഹമേ!
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമി-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? '
പൊൻപുലരിയെത്തല്ലിമുൻപു
ചുമ്പനം ചെയ്ത ഭാനമാൻ,
നീലവാനിൻ നടുവിൽനി,നതാ
തീയെതിർവെയിലൂകുന്നു.
പച്ചിലച്ചാർത്തിനൾലിലായോരോ
പക്ഷികൾ കൊൾവു വിശ്രമം.
ചൂടുകൊണ്ടു വരണ്ട വായുവി-
ലാടിടുന്നു ലതാളികൾ

കവിതകൾ

- ആരും വാങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നോ, ഹാ, നി-
 ന്നാരാമശ്രീതൻസൗഭാഗ്യം?.....”
 കാട്ടിലാ മരച്ചോട്ടിലാ,യുണ്ടോ-
 രാട്ടിടയകുമാരകൻ,
 ഉച്ചവെയിലേൽക്കാതെല്ലുസിക്കുന്നു
 പച്ചപ്പുൽത്തട്ടിലേകനായ്!
 മുൻപിലായിതാ, മോഹനാംഗിയാം
 വെമ്പലാർന്നൊരു ബാലിക!
 ഇപ്പൊഴുമുണ്ടപ്പിഞ്ചുകൈയി,ല-
 പ്പൊൽപ്പുതുമലർമാലിക!
 ആനതാനനയായി നിന്നവ-
 ളാദരാൽ, മന്ദമോതിനാൾ:-
 “ബാല,മത്തുച്ഛസമ്മാനമാകും
 മാല- നീയിതു വാങ്ങുമോ?”
 വിസ്മയസ്തബ്ധനായതില്ലവൻ
 വിസ്മരിച്ചതില്ലൊന്നുമേ
 സ്വീയമാം ശാന്തഭാവത്തിൽ,സ്കൃത-
 പീയൂഷം തുകിയോതിനാൻ:-
 ‘ഇല്ലല്ലോനിനകേകുവാന്നൊരു
 ചില്ലിക്കാശുമെൻകൈവശം!...’
 അസ്സമാംഗിതനക്ഷികളി,ലി-
 തശ്രുബിന്ദുക്കൾ ചേർത്തുപോയ്!
 അഗൃഹനാളത്തിങ്കൽ നിന്നിദം
 നിർഗൃളിച്ച സഗദ്ഗദം:
 ‘ഒന്നരണ്ടല്ല തങ്കനാണയം
 മുന്നിൽ വെച്ചതാ മാനുഷർ;
 ആയവർക്കാർക്കും വിറ്റില, ഞാനീ-
 യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം!-‘
 ‘ഓമനേ, മാപ്പിരന്നിടുന്നു ഞാ-
 നാ മലർമാല്യം വാങ്ങിയാൽ
 എന്തു നൽകേണ്ട പിന്നെ ഞാ,നെന്റെ
 സന്തോഷത്തിന്റെ മുദ്രയായ്?... ‘
 പുഞ്ചിരിയിൽക്കളിർത്ത, നൽക്കിളി-
 ക്കൊഞ്ചൽ തുകിനാൾ കണ്മണി:-
 ‘ആ മുരളിയിൽനിന്നൊരു വെറും
 കോമളഗാനം പോരുമേ!....’

ചെങ്ങപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അമ്മ

ഒ എൻ വി കുറിപ്പ്

ഒൻപതുപേരവർ കൽപ്പണിക്കാർ ഒരമ്മപെറ്റവരായിരുന്നു
 ഒൻപതുപേരും അവരുടെ നാരിമാരൊൻപതും ഒന്നിച്ചു വാണിരുന്നു
 കല്ലുകൾച്ചെത്തിപ്പടുക്കുമാകെകൾക്ക് കല്ലിനെക്കാളുറപ്പായിരുന്നു
 നല്ലപകതികൾ നാരിമാരോ കല്ലിലെ നിരവായിരുന്നു
 ഒരുകല്ലുടുപ്പിലെ തീയിലല്ലോ അവരുടെ കഞ്ഞി തിളച്ചിരുന്നു
 ഒരു വിളക്കിൻ വെളിച്ചത്തിലല്ലോ അവരുടെ തീനും തിമിതിമിർപ്പും
 ഒരു കിണർ കിനിയുന്ന നീരല്ലോ കോരികടിക്കാൻ കുളിക്കുവാനും
 ഒൻപതറകൾ വെച്ചുവെച്ചു അവർക്കന്തിയുറങ്ങുവാൻ മാത്രമല്ലോ
 ചെത്തിയകല്ലിന്റെ ചേലുകളൊടൊ കെട്ടിപ്പടുക്കും പടുതകണ്ടാല്
 അ കൈവിരുതു പുക്കുമാരും അ പുക്കു ഏതിനും മീതെയല്ലോ
 കോട്ടമതിലും മതിലകത്തെ കൊട്ടാരം കോവിൽ കൂത്തമ്പലവും
 അവരുടെ കൈകൾ പടുത്തതത്രേ അഴകും കരുത്തും കൈകോർത്തതത്രേ
 ഒൻപതും ഒൻപതും കല്ലുകൾ ചേർന്നൊരുശിൽപ ഭംഗി തളിർത്തപോലേ
 ഒൻപതുകൽപ്പണിക്കാരവർ നാരിമാരൊൻപതും ഒന്നിച്ചു വാണിരുന്നു
 അതുകാലം കോട്ടതൻ മുനിലായി പുതിയൊരു ഗോപുരം കെട്ടുവാനായ്
 ഒത്തു പതിനെട്ടുകൈകൾ വീണ്ടും ഉത്സവമായ് ശബ്ദഘോഷമായി
 കല്ലിനും മീതെയായ് നൃത്തമാടി കല്ലുളി കൂടങ്ങൾ താളമിട്ടു
 ചെത്തിയകല്ലുകൾ ചാതു തേച്ചു ചേർത്തു പടുക്കും പടുതയെന്തേക്കുറി വല്ലായ്മയാർന്നുപോയി
 ഭിത്തിയുറക്കുന്നീലൊന്നുകൊണ്ടും ഭിത്തിയുറക്കുന്നീലൊന്നുകൊണ്ടും ...
 ചെത്തിയകല്ലുകൾ ചാതു തേച്ചു ചേർത്തു പടുക്കും പടുതയെന്തേക്കുറി
 വല്ലായ്മയാർന്നുപോയി ഭിത്തിയുറക്കുന്നീലൊന്നുകൊണ്ടും
 കല്ലുകൾ മാറ്റിപ്പടുത്തുനോക്കി കയ്യുകൾ മാറിപ്പണിഞ്ഞു നോക്കി
 ചാതുക്കൾ മാറ്റിക്കുഴച്ചുനോക്കി ചാർത്തുകളൊക്കെയും മാറ്റിനോക്കി
 തെറ്റിയതെന്നാണെവിടെയാവാ ഭിത്തിയുറക്കുന്നീലൊന്നുകൊണ്ടും
 എന്താണുപോംവഴിയെന്നൊരൊറ്റച്ചിന്തയവരിൽ പുകഞ്ഞുനിൽക്കെ
 വെളിപാടുകൊണ്ടാരോ ചൊല്ലിയത്രെ അധികാരമുള്ളൊരതേറ്റു ചൊല്ലി
 ഒൻപതുണ്ടല്ലോ വധുക്കളെന്നാൽ ഒന്നിനെചേർത്തീ മതിൽപടുത്താല്
 ആ മതിൽ മണ്ണിലുറച്ചുനിൽക്കും ആ ചന്ദ്രതാരമുയർന്നുനിൽക്കും
 ഒൻപതുണ്ടത്രേ പ്രിയവധുക്കൾ അൻപിയെന്നോരവരൊന്നുപൊലെ
 ക്രൂരമാമീബലിക്കായതിൽനിന്ന് ആരെയൊരുവളെ മാറ്റിനിർത്തും

കവിതകൾ

കൂട്ടത്തിലേറ്റവും മുപ്പപ്പനോൻ തെല്ലൊരൂറ്റത്തോടപ്പോൾ പറഞ്ഞുപോയി
 ഇന്നുചന്ദനരത്ത് കഞ്ഞിയുമായ് വന്നെത്തിടുന്നവൾ ആരുമാട്ടെ
 അവളെയും ചേർത്തി മതിൽ പടക്കും അവളിപ്പണിക്കാർതൻ മാനം കാക്കും
 ഒൻപതുപേരവർ കൽപ്പണിക്കാർ ഒൻപതു മെയ്യും ഒരു മനസ്സും
 എങ്കിലും ഒൻപതുപേരുമപ്പോൾ സ്വന്തം വധുമുഖം മാത്രമോർത്തു
 അശുഭങ്ങൾ ശങ്കിച്ചുപോകയാലോ അറിയാതെ നെടുവീർപ്പുതിർന്നുപോയി
 ഒത്തു പതിനെട്ടുകൈകൾ വീണ്ടും ഭിത്തി പടക്കും പണി തുടർന്നു
 തങ്ങളിൽ നോക്കാനുമായിടാതെ എങ്ങോ മിഴിനട്ടു നിന്നവരും
 ഉച്ചവെയിലിൽ തിളച്ചുകഞ്ഞി പച്ചിലതോറും പകർന്നതാരോ
 അക്കഞ്ഞിപാർന്നതിൻ ചൂടുതട്ടി പച്ചത്തലപ്പുകളൊക്കെ വാടി
 കഞ്ഞിക്കലവും തലയിലേന്തി കയ്യാലെതാങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടേ
 മുണ്ടകപ്പാടവരംബിലൂടെ മുനിലെചെന്തെങ്ങിൻ തോപ്പിലൂടെ
 ചുണ്ടത് തുമ്പച്ചിരിയുമായി മണ്ടിക്കിതച്ചുവരുന്നതാരോ മണ്ടിക്കിതച്ചുവരുന്നതാരോ
 മുക്കിന്റെതുമ്പത്ത് തുങ്ങിനിന്നു മുത്തുപോൽ ഞാത്തുപോൽ വേർപുതുളളി
 മുനിൽ വന്നങ്ങനെ നിന്നവളോ മുത്തയാൾ വേട്ടപെണ്ണായിരുന്നു
 ഉച്ചക്കുകഞ്ഞിയും കൊണ്ടുപോരാൻ ഊഴമവളുടേതായിരുന്നു
 ഒൻപതുപേരവർ കൽപ്പണിക്കാർ ഒൻപതു മെയ്യും ഒരു മനസ്സും
 എങ്കിലുമേറ്റവും മുത്തയാളിൻ ചങ്കിലൊരുവെള്ളിടിമുഴങ്ങി
 കോട്ടിയ പ്ലാവില മുനിൽ വച്ചു ചട്ടിയിൽ കഞ്ഞിയും പാർന്നു വച്ചു
 ഒറ്റത്തൊടുക്കി കൂടെ വച്ചു ഒൻപതുപേർക്കും വിളമ്പി വച്ചു
 കഞ്ഞിനെ തോളിൽ കിടത്തി തന്റെ കഞ്ഞിന്റെയച്ഛന്നടുത്തിരിക്കെ
 ഈ കഞ്ഞിയുട്ടൊടുക്കത്തെയെന്നെന്ന് ഓർക്കുവാനാസതിക്കായതില്ല
 ഓർക്കുപുറത്താണശനിപാതം ആർക്കറിയാമിന്നതിൻ മുഹൂർത്തം
 കാര്യങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞവാറെ ഈറനാം കണ്ണ് തുടച്ചുകൊണ്ടേ
 വൈവശ്യമൊക്കെ അകത്തൊതുക്കി കൈവന്ന കൈപ്പും മധുരമാക്കി
 കൂടെപ്പൊറുത്ത പുരുഷനോടും കൂടപ്പിറപ്പുകളോടുമായി
 ഗത്ഗതത്തോടു പൊരുതിടുപോൽ അക്ഷരമോരോന്നുമുനിയുന്നി
 അന്ത്യമാം തന്നഭിലാഷപ്പോൾ അഞ്ജലിപൂർവ്വം അവൾ പറഞ്ഞു
 ഭിത്തിയുറക്കാനീപ്പെണ്ണിനേയും ചെത്തിയകല്ലിന്നിടക്ക നിർത്തി
 കെട്ടിപ്പടുക്കുമ്പൊന്നെന്നിക്കുണ്ടു് ഒറ്റയൊരാഗ്രഹം കേട്ടുകൊൾവിൻ
 കെട്ടിമറയ്ക്കല്ലെൻ പാതി നെഞ്ചം കെട്ടിമറയ്ക്കല്ലേയെന്റെ കയ്യും
 എന്റെ പൊന്നോമന കേണിടുമ്പോൾ എന്റെയടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോത്ര
 ഈ കയ്യാൽ കഞ്ഞിനെയേറ്റുവാങ്ങി ഈമുലയുട്ടാൻ അനുവധിക്കൂ
 ഏതുകാറ്റുമെൻ പാടുപാടുന്ന ഏതു മണ്ണിലും ഞാൻ മടയ്ക്കുന്നു
 മണ്ണുളന്ന് തിരിച്ചു കോൽനാട്ടി മന്നരായ് മധിച്ചവർക്കായി
 ഒൻപതു കൽപ്പണിക്കാർ പടുത്ത വൻപിയെന്നൊരാക്കോട്ടതൻ മുനിലു്
 ഇന്നുകണ്ടേനപ്പെണ്ണിൻ അപൂർണ്ണസുന്ദരമായ വെൺശിലാശിൽപ്പം
 എന്തിനോവേണ്ടി നീട്ടിനിൽക്കുന്ന ചന്തമോലുന്നൊരാവലം കൈയും
 തെട്ടിൽനിന്ന് പാൽ തുള്ളികൾ ഊറും മട്ടിലുള്ളൊരാ നഗ്നമാം മാറും
 കണ്ടുണർന്നെന്റെയുള്ളിലെ പൈതൽ അമ്മ അമ്മയെന്നാർത്തു നിൽക്കുന്നു
 കണ്ടുണർന്നെന്റെയുള്ളിലെ പൈതൽ അമ്മ അമ്മയെന്നാർത്തു നിൽക്കുന്ന്.

ബാഗാദ്

മണലുകരിഞ്ഞു പറക്കുന്നത്ര, കാക്ക മലർന്നു പറക്കുന്നു
 താഴേത്തൊടിയിൽ തലകീറി ചുട്ടുചോരയൊലിക്കും ബാലുക്കൾ
 ഇതു ബാഗാദാണമ്മ പറഞ്ഞോരറബിക്കഥയിലെ ബാഗാദ്
 കാളയിറച്ചിക്കടയിലെ തറയിൽ ചോരതെറിച്ച് ഉണന്നു കരിഞ്ഞു
 ആരവമില്ലാതവിടവിടെ പൊടികേറിമറഞ്ഞ തുണിപ്പൊതികൾ
 കൂട്ടത്തിൽ ചെറുകപ്പായത്തിൽ ചിതറിയ ബാലുക്കുറങ്ങുന്നു
 അരികിലെയമ്മ പൊതിച്ചിതറി ചുട്ടുകവിളിൽ പാതിക്കൈ മാത്രം (ഇതു ബാഗാദാണമ്മ...)
 തെരുവിന്നൊരത്തൊരു തിരികെടുക്കിപ്പണ്ടവിടെ പുകയുണ്ട്
 പകലു കരിഞ്ഞാൽ പാത്തുപതുങ്ങിവരും നരികൾക്കതി മദമുണ്ട്
 അമ്മക്കാലു തെരഞ്ഞു തളന്നു, ഉമ്മകൊടുത്തു തുടുത്ത മുഖം
 എങ്ങുകളഞ്ഞു പൊന്നോമൽച്ചിരി താങ്ങീടേണ്ട തളിർത്ത മൊഴി
 സൂര്യനെവെല്ലും കാന്തിയെഴും തേജസ്വാർന്നൊരു ബാലുമുഖം
 കീറിവരഞ്ഞു ജയിക്കുകയാണൊരു പാരുഷ്യത്തിൻ ക്രൗര്യമുഖം(ഇതു ബാഗാദാണമ്മ...)
 ഇരുപാർശ്വങ്ങൾ മുറിഞ്ഞ കുരിശായ് ഒരു ബാല്യം നിറ കണ്ണു തുടയ്ക്കാൻ
 വരമായ് ഒരു കൈ പ്രാർത്ഥനയേറ്റി മയങ്ങുന്നതൂരശയ്യയിലാർദ്രം
 സ്വപ്നത്തിൽ അവനൊത്തിരിയകലെ കൊച്ചുപശുക്കൈനൊപ്പമലഞ്ഞു
 പൊയ്ക്കയിലാമ്പലിറുത്തൊരു കയ്യിൽ കൊള്ളിത്തടഞ്ഞു മയക്കമുടഞ്ഞു
 കരയാതരികിലിരുന്നമ്മ ഇനിയെൻ കണ്ണുകൾ നിൻ കൈകൾ (ഇതു ബാഗാദാണമ്മ...)
 ദൂരെയിരുന്നവർ ചോദിച്ചു, ആരാ നിന്നുടെ സ്വപ്നത്തിൽ
 പ്രായോജകരില്ലാത്തൊരു സ്വപ്നം പാടേ തട്ടിപ്പായിക്ക
 ചുട്ടുകിനാക്കൾ നൽകാം നീ നിൻ നേരം വേരുമുപേക്ഷിക്ക
 അല്ലെങ്കിൽ തിരി ആയിരമുള്ളൊരു തീക്കനി തിന്നാൻ തന്നീടും
 രാത്രികളിൽ നിൻ സ്വപ്നങ്ങളിൽ അതിപ്രേത കൂട്ടു പകർത്തീടും
 അഗ്നിയെറിഞ്ഞു കടങ്ങുളുടഞ്ഞു കടൽഭ്രതങ്ങളുറഞ്ഞീടും
 നട്ടുനനച്ചൊരു സംസ്കാരത്തരു വെട്ടിച്ചിതനിര തീർത്തീടും
 തണലുതരുന്ന മഹാവൃക്ഷം നാം ചുവടു മുറിക്കുകയാണിന്ന്
 പകരം നൽകാം സ്വപ്നസുഖങ്ങൾ നിറച്ചൊരു വർണ്ണക്കൂടാരം
 പേരും വേരുമുപേക്ഷിക്ക പടിവാതിൽ തുറന്നു ചിരിക്കുക നീ
 പുല്ലുപറഞ്ഞു കിളിക്കുക പുത്തൻ ചൊല്ലുകിളിർക്കാൻ ഹൃദയങ്ങൾ
 കത്തും കണ്ണു കലങ്ങിലാ, മൊഴിമുത്തുമൊരല്ലമുടഞ്ഞീലാ
 മറുമൊഴി ചൊല്ലി തീക്കനി തിന്നാം നരകത്തിമഴയേറ്റീടാം
 എങ്കിലുമെന്നുടെ പേരും വേരും എന്നും പ്രാണനമാത്മാവും (ഇതു ബാഗാദാണമ്മ...)
 ഇതു ബാഗാദ്, ദുശ്ശാസനകേളിയിൽ കൂന്തലഴിഞ്ഞ സഭാപർവ്വം
 ഇതു ഗാന്ധാരി ഒരായിരമമ കരിതിയിലന്ധതയാർന്ന മനം

മുരുകൻ കാട്ടാകട

കവിതകൾ

ഇതു കോവിലപത്തി മുറിച്ച മുലപ്പാടയണിയെരിച്ച മഹാചരിതം
ഇതു ബാഗ്ദാദാണമ്മ പറഞ്ഞോരറബിക്കഥയിലെ ബാഗ്ദാദ്
അറബിക്കഥയിലെ ബാഗ്ദാദ്

മുരുകൻ കാട്ടാകട

എന്റെ ഭാഷ

സന്നിക്തശ്യാബ്ദിതൻ ഗംഭീരശൈലിയും
സഹൃദിരിതൻ അടിയുറപ്പും
ഗോകർണ്ണ ക്ഷേത്രത്തിൻ നിർവൃതികൃത്യവും
ശ്രീകന്യമാലിൻ പ്രസന്നതയും
ഗംഗപോലുള്ള പേരാറ്റിൻ വിശുദ്ധിയും
തെങ്ങിളം കാഴ്ചിരിൻ മാധുര്യവും
ചന്ദനൈലാലവങ്കാദിവസ്ത്രങ്ങൾ തൻ
നന്ദിത പ്രാണമാം തുമണവും
സംസ്കൃത ഭാഷതൻ സ്വാഭാവികൗജസ്സും
സാക്ഷാൽ തമിഴിന്റെ സൌന്ദര്യവും
ഒത്തുചേർന്നുള്ളൊരു ഭാഷയാണെൻ ഭാഷ
മത്താടി കൊൾകയാണഭിമാനമേ നീ
മിണ്ടി തുടങ്ങാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്ന പിഞ്ചിളം

വള്ളത്തോൾ

ചുണ്ടിന്മേൽ അമ്മിഞ്ഞാ പാലോടൊപ്പം
അമ്മയെന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരമല്ലയോ
സമ്മേളിച്ചിടുന്നതൊന്നാമതായ്
മറ്റുള്ള ഭാഷകൾ കേവലം ധാത്രിമാർ
മർത്യനു പെറ്റമ്മ തൻ ഭാഷതാൻ
മാതാവിൻ വാത്സല്യ ദൃശം പകർന്നാലെ
പൈതങ്ങൾ പൂർണ്ണ വളർച്ച നേട്ടു
അമ്മതാൻ തന്നെ പകർന്നു തരുമ്പോഴെ
നമ്മൾക്കമൃതമൃതായ് തോന്നൂ..
വള്ളത്തോൾ